

Süleyman Şevket Dingiloğlu (1886-1947)

Trakya-Paşaeli Müdafa-i Hukuk Cemiyeti Kırklareli üyesi Süleyman Şevket Dingiloğlu, Kırım'ın Livadia (Yalta) kasabasından Kırklareli'ne göç eden Ulema Kırımı Mehmet Efendi'nin torunu ve Kırklareli Bidayet Mahkemesi Azası Hacı Tevfik Efendi'nin kızı Vahibe Hanım ile Kırkkilise Belediye Başkanlarından Ahmet Faik Bey'in oğlu olarak 1886 yılında Kırklareli'nde doğdu. İlk ve orta öğrenimini Kırklareli'nde tamamladıktan sonra 21 Eylül 1904'de İzmir Mekteb-i İ'dâdî'sinden mezun oldu. Yükseköğrenimini İstanbul Dâr-ül-fünûn Edebiyat Bölümünde 22 Temmuz 1908'de pekiyi derece ile tamamladı. 1918'de Haydarpaşa Rüşumat Müdürü Mihalzâde Osman Saffet Bey'in kızı Fervricihan Hanımla evlendi. Ahmet Erdoğan ve Turhan adında iki oğlu olan S. Şevket Bey, Arapça, Farsça, Fransızca ve Bulgarca bilmektedir.

Süleyman Şevket Bey çalışma hayatına 12 Ocak 1908'de Kırkkilise Mekâtib-i İ'dâdîsinde Edebiyat öğretmeni olarak başladı. 1 Mart 1909'a kadar hesap-hendese-Türkçe-Ma'lûm'at-ı Zirâiyye dersleri vekil öğretmen olarak çalıştı. 4 Mart 1909-21 Mayıs 1909 tarihleri arasında tekrar Mekâtib-i İ'dâdîyye'de Türkçe ve Tarih; 21 Mayıs 1909-1 Eylül 1909 Hendese; 1 Eylül 1909- 6 Eylül 1910 Edirne Mekâtib-i Sanâiyye'de Ma'lûmât-ı Medeniyye, 7 Eylül 1910- 7 Şubat 1910 Kırkkilise Mekâtib-i İ'dâdîyye'sinde Tarih ve Coğrafya; 7 Şubat 1910 -14 Eylül 1911 Yanya İ'dâdî'sinde Müdür Muavinliği ve Tarih, Coğrafya öğretmenlikleri görevlerinde bulundu. 7 Eylül 1912-10 Kasım 1912'den itibaren Samoka (Demirköy) Nahiyesi Müdürlüğü; 21 Mayıs 1913- 20 Ekim 1915 yılları arasında Kırkkilise Muhacirin Memurluđu; 26 Ekim 1915- 24 Şubat 1917 Tekirdağ Muhacirin Memurluđu; 1 Nisan 1917-19 Mayıs 1917 Eskişehir Muhacirin Memurluđu; 1 Haziran 1917-31 Ekim 1918 Vize Muhacirin Memurluđu görevlerini yürüttü.

30 Ekim 1918 tarihinde Mondros Ateşkes Antlaşması'nın yürürlüğe girmesiyle beraber Osmanlı Hükümeti'nin geleceğinden ümit kesen ve içinde buldukları durumun farkında olan Trakyalı yurtseverlerin 2 Aralık 1918'de kurdukları Trakya-Paşaeli Cemiyeti'nin faaliyetlerine katıldı. 10 Temmuz 1919'da cemiyetin ilk kongresine Kırklareli temsilcileri Hüsameddin Bey, Zahid Bey, Kırklareli Müftüsü Bahaeddin Efendi ve Rıza Bey ile birlikte katıldı. Sivas Kongresi'nde alınan kararlar doğrultusunda cemiyetin teşkilatlanmasından sonra cemiyetin Kırklareli şubesi kurucuları arasında yer aldı. Cemiyetin 31 Mart-2 Nisan 1920 tarihleri arasında Lüleburgaz'da gerçekleştirilen IV. kongresinde

Trakya Müdafaa-i Hukuk Merkez Heyeti'ne seçildi.

San-Remo Konferansı'nda alınan kararlar doğrultusunda Çatalca'ya kadar olan Trakya topraklarının Yunanistan'a bırakılmasından sonra 22 Haziran 1920'de harekât iznini alan E. Venizelos, Yunan Ordusu'na, Anadolu'da ileri harekât ve Trakya'yı işgal emrini verdi. Yunan Hükümeti, 3 Temmuz 1920'de Trakya'yı işgal kararı alarak işi resmileştirdi. 22 Temmuz 1920'de başlayan Kırklareli ve yöresinin işgali 6 Ağustos 1920 tarihinde Saray'ın işgaline kadar sürdü. Yunanlıların Kırklareli'ne doğru hızla ilerlediği haberlerinin alınması üzerine Edirne'deki merkez heyeti, üyelerine *"Düşman yaklaşıyor, Kırkkilise Heyeti ile birlikte Dereköy'e çekiliniz ve evraki imha ediniz."* emri tebliğ edildi. Bu emir sonrası Kırklareli cemiyet üyeleri Mutasarrıf Ahmet Hilmi Bey (Ergeneli)'in başkanlığında bir toplantı yaptı. Toplantıda Lüleburgazlı Şevket, Gelibolulu Eczacı Baha, Ali Rıza (Dursunkaya), Aziz (Alagüneli), ve Rifat Efendi ile birlikte S. Şevket Bey de bulundu. Üyeler, Yunanlıların eline geçmemesi için Belediyede Reis odasına getirilen cemiyet evraklarını sobada yakarak imha etti ve 25 Temmuz 1920 akşamı saat 17.00'de Bulgaristan'a geçmek üzere Kırklareli'nden Dereköy'e hareket ettiler.

27 Temmuz 1920 tarihli Yunan resmi bildirisinde Trakya'da harekâtın sona erdiği asayişin ve sükûnun sağlandığı yazıyordu. 28 Temmuz günü de bir Yunan Tugayı Kırklareli'ne girdi. Hemen kurulan Yunan İdare-i Mülkiyesinde Yunan mutasarrıfı ile jandarmaları göreve başladılar. Yunan kuvvetleri ilk iş olarak işgal ettikleri yerlerde sıkıyönetim ilan edip halkın elindeki silahları topladı. Sıkıyönetim ilan edilen yerlerdeki halk, buldukları yeri izinsiz olarak terk edemiyor, terk edenlerin aileleri bu ayrılışın hesabını vermek üzere sürgünden ölüme kadar varan cezalara çarptırılıyordu. Kırklareli'nin işgalinden hemen sonra eşi ve çocukları ile beraber Bulgaristan'a geçen S. Şevket Bey'in evlerine göz kulak olmak bahanesi ile Kırklareli'nde bıraktığı kayınvalidesi Hatice Hayret Hanım her sabah Yunan askerleri tarafından evinden alınarak karakola götürüldü ve S. Şevket Bey'in ve arkadaşlarının yerlerini öğrenmek için sorgulandı.

1.Kolordu komutanı Cafer Tayyar (Eğilmez) Bey'de başarılı olamayacağını anlayınca askerlerine Bulgaristan'a geçme emrini verdi. Subay ve askerlere bir süre Bulgarlar tarafından bakıldıysa da yardımlar yeterli olmadı ve er ve subaylardan başka yerlere gitmek isteyenler serbest bırakıldı. 1921 yılında Bulgaristan'da Türk göçmen ve subayı olarak Trakya-Paşaeli Cemiyeti üyeleriyle bu cemiyet emrinde çeşitli gizli faaliyetlerde çalışanlardan başka kimse kalmamıştı.

25 Temmuz 1920 tarihinde Kırklareli'nden hareket eden kabile bir günlük gecikmeyle yorgun ve soyulmuş bir halde Dereköy sınırından Bulgaristan'a geçti. İlk olarak Türk-Bulgar sınırı yakınındaki Bulgar şehir ve kasabalarında konaklayan cemiyet üyeleri daha sonra Kızanlık, Eskizağra, Filibe ve Sofya'ya dağıldılar. S. Şevket, Ahırköylü Ahmet, Lütfi, Ali Seyfi (Tülümen), Rıdvan Nafiz (Ergüder), Muhsin, Yeni Zağralı İbrahim (Akıncı) Beyler Kızanlık'ta; Şefik Bey (Bicioğlu) de Yeni Zağra'da yerleşirlerken, Ali Galip (Pekel), Fuat (Balkan), Tahsin (Argun), ve Şadi Beyler ise Sofya ve Filibe'de kaldılar.

Trakya'nın Yunanlılar tarafından işgal edilmesinden sonra cemiyet üyeleri dağılmış gibiydi. Trakya'nın çok kısa bir zamanda işgal edilmesi ve çökmesi üyelerin hepsinde derin bir üzüntü ve şaşkınlık yarattı. Yurtları için bir şey yapamamanın üzüntüsü ve sıkıntısı içinde olan S. Şevket Bey ve arkadaşları birbirleri ile haberleşmek ve ne yapacaklarını görüşmek üzere akşamları mahalle kahvesinde toplanıyorlardı. Kısa süre sonra Yunanlıların işgal ettikleri yerlerdeki zulümlerden kaçarak Bulgaristan'a gelen Türklerin sayısı günden güne arttı ve Kırklareli'nden haber alınmaya başlandı.

S. Şevket Bey'in eşi Fevricihan Hanım, Bulgaristan'a geçen üye ve yöneticilerin kendi aralarında tartıştıklarını ve fikir ayrılıklarına düştüklerini anlatmaktadır. İlk zamanlarda kimse ne yapacağını bilememiş ve uzun süre suskun kalarak Ankara'dan Mustafa Kemal Paşa'dan talimat beklenmişti. Bulgaristan'a geçen cemiyet üyeleri bir süre aralarında mektuplaşarak haberleştiler. Kasım (Yolageldili), S. Şevket, Ali Seyfi Beyler ve arkadaşları dört aylık bir aradan sonra Bulgaristan'daki çalışmalarına 25 Kasım 1920'de Sofya'daki Yunan mümessilliğine verdikleri bir muhtıra ile başladılar. Muhtıradaki Trakyalı Türklerin göçe zorlanması ve yerlerine Trakyalı göçmen Rumların getirilmesi ile sebepsiz yere bazı Türklerin tevkif ve uzaklaştırılmaları protesto ediliyordu. Cemiyet üyeleri arasındaki fikir ayrılıklarının başında Ali Galip Bey'in 28 Kasım 1920 tarihinde Sofya'dan Babaeski eşrafından Ali Seyfi Bey'e gönderdiği mektubunda sözünü ettiği müstakil bir Trakya'nın kuruluşu vardı. Hâlbuki Ali Seyfi Bey ve arkadaşları Anadolu'nun onlara belirlediği prensipler doğrultusunda çalışmayı uygun görerek tek başına Trakya'nın istiklali peşinde koşmayı uygun bulmuyordu. Bu yazışmalardan rahatsız olan Fuat (Balkan) ve Ahmet Şazi Beyler S. Şevket Bey'e bir mektup yazarak Kızanlık'taki arkadaşlarını toplayarak üç kişilik bir komite kurmasını istedi. Ayrıca Rıdvan Nafiz, S. Şevket ve Ali Seyfi Bey Ali Galip Bey'in mektubuna verdikleri cevapta her şeyden önce aralarında anlaşmaya varılması gerektiğini belirterek büyük amaçları için şahsi husumetlerin unutulmasının önemi vurguladılar. Ayrıca Trakya'nın mukadderatının Anadolu'ya bağlı olduğu, Trakya'nın muhtariyetinin en kötü zamanlarda bile söz konusu olmadığını da anlattılar.

Aynı şekilde Filibe'de oturanlar gibi Eski Zağra'da bulunan Kasım Bey de Sofya ve Filibe'den gelen bu üzücü ve zararlı haberleri aldıktan kısa bir süre sonra S. Şevket ve Ali Seyfi Beylere yazdığı mektubunda Anadolu'ya olan bağlılığını tekrarlayarak Anadolu ile görüşmedikçe hiçbir şey söylenemeyeceğini belirtti. Buldukları ortamda güvenilecek kişilerin azlığı Kasım Bey'i çok dikkatli davranmaya ve sadece güvendiği arkadaşlarını çevresinde toplamaya sevk ediyordu. Bunların başında da Ali Seyfi Bey ve S. Şevket Bey geliyordu. Onlara gönderdiği mektubunda güvenmediği kişiler ile çalışamayacağını tekrarlayarak açık olan Karadeniz yolu ile Ali Seyfi Bey'in yanına gelmesini istedi.

Sofya'da yayınına devam eden *Ahali* gazetesinin sahibi Behçet Bey (Perim) de Kızanlık'ta bulunan S. Şevket Bey'e yazdığı mektubunda *Ahali* gazetesi aracılığı ile Bulgaristan Türklerine, Türklerin Milli Mücadele'deki amaçları ve mücadele için yaptıklarını anlatmaya çalıştıklarını yazıyordu. Behçet Bey yazıları ile etrafına toplayacağı gençler sayesinde daha büyük kitlelere ulaşmayı amaçlıyordu. Ayrıca, S. Şevket Bey'den de Kızanlık'ta olan olaylardan ve içinde buldukları durumdan kendisini mektupla veya telgrafla haberdar etmesini ve Anadolu ile ilgili her haberin kendisine ulaştırılmasını rica ediyordu.

Cemiyet üyelerinden İstanbul'da olanlar Anadolu için çalışan gizli cemiyetlerde görevler alarak, Bulgaristan'dakiler ise Doğu Trakya için akıncı müfrezeleri oluşturarak faaliyetlerini sürdürdüler. Ankara'dan gelen talimat gereğince 1 Aralık 1920'de Bulgaristan'a gelen Şakir Bey (Kesebir), ilk olarak Bulgaristan'da milli bir teşkilat kurdu ve Eski Zağra'da bulunan Kasım Bey ile Kızanlık'taki arkadaşlarına uzun zamandır TBMM'den bekledikleri talimatları duyurdu. Böylece Şakir Bey, Kasım Bey, S. Şevket Bey ve diğer arkadaşları cemiyet adına Ankara Hükümeti'nin talimatına uygun bir şekilde Doğu Trakya ile ilgili faaliyetlerini yürütmeye başladılar. İlk olarak Şakir Bey, İstanbul'dan Trakya'ya getirilerek posta ile Bulgaristan'a ulaştırılan mektup ve sevk edilen paketlerden bazılarının açılarak imha edildiği haberi üzerine o günlerde Burgaz yolunu İstanbul ile haberleşmede en emin yol olarak gördüklerinden güvendikleri arkadaşları S. Şevket Bey'in Burgaz'a giderek kendilerine yardım etmesini istedi. S. Şevket Bey'e 20 Nisan 1921'de gönderdiği mektubunda yapması gerekenleri yazdı. Buna göre S. Şevket Bey Burgaz'a gidecek ve Bulgar vapur memurlarını veya dışarıdan güvenilir kişileri (örneğin yaşlı bir Bulgar kadını gibi) zaman zaman vapurla İstanbul'a gönderecek ve güvenli bir haberleşme sağlayacaktı. Ayrıca Şakir Bey, S. Şevket Bey'den etrafına güvenilir ve sadık kişileri toplamasını da

istiyordu. Bu isteği ile de yavaş yavaş fiiliyata geçileceğinin haberini veriyordu. Aldığı bu talimat üzerine S. Şevket Bey Balkan köylerinden güvenilir ve sadık adamlarını silahlı olarak yanına toplamaya başladı. S. Şevket Bey'in eşi Fevricihan Hanım İbrahim Bey'in Trakya'da gizli faaliyetlerde bulunma işini yürüttüğünü S. Şevket ve Kasım Beylerin de ona yardım ettiklerini anlatmaktadır. Mustafa Kemal Paşa'ya bağlılık yemini olan cemiyet üyeleri Trakya'nın kurtuluşu için I. Kolordu'ya mensup subaylarla ve Trakyalı sivil yöneticilerle uzun uzun görüşmeler yaparak çözüm yolları araştırıp tartışıyorlardı. Milli Mücadele'ye destek olmak ve Trakya'yı kurtarmak için kararlı olan cemiyet üyeleri her şeyi gizli yürütüyordu. Fevricihan Hanım S. Şevket Bey'in aylarca eve gelmediğini haber dahi alamadığını söylemektedir.

Mustafa Kemal Paşa'nın talimatıyla Bulgaristan'a gelen Şakir Bey, temaslarından bir süre sonra bazı cemiyet üyelerinin Trakya'ya dönmelerinin, S. Şevket, Kasım, Şefik ve İbrahim Beylerin Bulgaristan'da kalıp teşkilatlanma çalışmalarını sürdürmelerinin yararlı olacağına karar verdi. Bulgaristan'da S. Şevket ve Kasım Beylerin gözetiminde Trakya'nın içine kadar sokulacak, düşmanı yıpratacak, maddi zararlar verecek *Akıncı Müfrezeleri* kuruldu. S. Şevket Bey Kırklareli'nin şimendifer hattına kadar olan kısmındaki akıncıların sevkini ve istihbaratını idare edecekti. Ayrıca İbrahim Bey, Hüseyin Akerman ve Mazhar Çelikman Beylerden oluşan üç kişilik yeminli teşkilat da kurularak Doğu Trakya'nın, Kırklareli, Edirne, Tekirdağ, Babaeski, Alpullu demir yolunun doğusunda ve batısında kalan bölgede faaliyet göstermeleri kararlaştırıldı.

Şakir Bey'in İstanbul'a dönmesinden sonra Bulgaristan'daki cemiyet işlerinin başında bütün Trakyalıların emniyet ve itimadını kazanmış olan Kasım Bey ve arkadaşı S. Şevket Bey kalmıştı. Doğu Trakya'daki faaliyetler için yapılan hazırlıklar tamamlanmadan kışın bastırması üzerine yapılacaklar ister istemez 1922 yılına kaldı. Hazırlıklar çerçevesinde Kasım Bey ve S. Şevket Bey'in nezaretinde üç müfreze kuruldu ve Şakir Bey de yapılan hazırlıklar hakkında bilgi almak için bu müfrezelerle devamlı bağlantı halinde oldu. Şubat ayı içinde yapılan hazırlıklar çerçevesinde Ankara'nın desteği ile cemiyete cephane ve askeri malzeme peyderpey sevk edildi ve ayrıca 3.000 adet bomba gönderildi. Doğu Trakya'da düşmanı taciz için teşkil edilecek küçük kıtalara gerekli olan silah ve cephanenin temini de Şakir Bey tarafından sağlandı. Şakir Bey Kızanlık'ta bulunan S. Şevket Bey'e Nisan 1922'de bitirilmesi gereken hazırlıkların tamamlanıp tamamlanmadığını soruyordu. Nisan ayı sonunda müfrezelerin Ankara'dan aldıkları talimatlar gereğince Doğu Trakya'da harekete geçmeleri belirlenen sürede hazırlıkların tamamlandığının bir göstergesidir.

Doğu Trakya için Bulgaristan'da kurulan bu üç müfreze, 1922 yılı Nisan ayı sonunda Anadolu'da Türk Ordusunun Yunanlılara karşı taarruza hazırlandığı sırada harekete geçme emrini aldı. Ankara'dan İstanbul'da bulunan Şakir Bey kanalı ile Eski Zağra'da bulunan Kasım Bey'e ulaştırılan bu hareket emri 20 Nisan 1922 tarihinde İbrahim, Hüseyin ve Sabri Beylere verilirken; *"gerek Bulgaristan'da gerekse Trakya içinde ilgililerden başka hiç kimsenin bilhassa Bulgarların hareketten haber almamalarına"* dikkat edilmesi tembih edildi. Hazırlanan çete ve müfrezeler çeşitli yollardan Trakya'da bulunan düşman üzerine gönderildi. 1922 yılı Eylül ayının başlarında Çatalca'dan Demirköy bölgesine Yüzbaşı Mazhar Bey idaresinde gönderilen 32 kişilik bir müfreze, Yunanlıların sıkı kovalamaları karşısında Bulgaristan'a sığınmak zorunda kaldı ve hudutta silahları alındı. S. Şevket ve Hüseyin Beylerin girişimleri ve gayretleriyle Bulgarlar, müfrezeden aldıkları silahların yerine Mannlicher tüfekler verdiler ve Yüzbaşı Mazhar Bey müfrezesi bir kaç gün sonra yapılan ikinci akına Hüseyin Bey'le birlikte katılabildi. Doğu Trakya'ya yapılan diğer akın, Anadolu'da kazanılan büyük zaferden sonra eylül ayında gerçekleşti. Yüzbaşı Mazhar Bey müfrezesini beraberine alan Hüseyin Bey müfrezesi, 18-19 Eylül 1922 tarihinde Bulgar hududunu geçti ve Kırklareli bölgesinde Yunan kuvvetleriyle

çarpışarak Yunanlıların Kırklareli'nden araba kabileleri ile zahire kaçırmalarını bir dereceye kadar önleyebildi. Doğu Trakya'da yapılan bu akınlar ve çete çalışmalarlarıyla Yunanlılar Trakya'da iki, üç tümenlik kuvvet bulundurmaya zorunda kaldılar. Böylece Yunanlıların Anadolu'ya kuvvet geçirmeleri engellenerek Anadolu'da büyük zaferin kazanılmasına yardım edildi. Gerek Çatalca'dan; gerekse Bulgaristan'dan Doğu Trakya'ya giren Türk kuvvetleri, Mudanya Mütarekesi'ne göre İtilaf kuvvetleri ve Anadolu'dan Türk jandarma taburları yetişmeden evvel Ankara'nın da yardım ve desteğini alarak harekete geçtiler. Böylece Trakya'nın mümkün olduğu kadar az zararla kurtarılmasına ve Trakya halkının Yunanlıların yaptıkları soygun ve zulümden korunmasına yardımcı olundu. Mudanya Mütarekesi'nin imzalanmasından sonra Bulgaristan'dan yurda dönen cemiyet üyeleri, Trakya'nın TBMM Hükümeti'ne tesliminde bulunarak bir kısmı Ankara'da bir kısmı da memleketlerinde görev alarak vatanları için canla başla çalışmaya devam ettiler. Mudanya Mütarekesi'nin imzalanması ile beraber Türk ve Yunan kuvvetleri arasındaki çarpışmalar kesin olarak sona erdi ve barışın yapılmasına kadar olası her türlü karışıklıkların önüne geçmek, çekilme ve el değiştirme işlemleri başladı.

Trakya'nın kurtuluşundan sonra Bulgaristan'daki görevi sona eren S. Şevket Bey Kırklareli'ne döndü. 10 Kasım 1922 günü Kırklareli tam istiklaline kavuştu. Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtuluşu çeşitli günlük gazetelerde *Kırkkilise' de Şanlı Hilale*, *Memurun-i Mülkiyeye ve Jandarmalarımıza Kavuşuyor* ve *Kırkkilisemiz Bu Gün Hilale Kavuşuyor* başlıkları ile duyuruldu. Cemiyet üyeleri S. Şevket Bey, Eğridere'li Necati Bey, Ali Rıza Bey Tahir Bey ve eşraf yaşanan kurtuluş coşkusu ve sevincini TBMM'ye çektikleri teşekkür telgrafı ile dile getirdiler.

Kırklareli'nin kurtuluşuna olan katkılarından dolayı S. Şevket Bey, 10 Kasım 1922 tarihinde 120 lira maaşla Kırklareli Belediye Başkanlığı görevine getirildi. 24 Mayıs 1925 tarihinde de Milli Mücadeleye olan katkılarından dolayı İstiklal Madalyası ile taltif edildi. S. Şevket Bey bu görevine 1 Temmuz 1927 tarihine kadar devam etti. 1926 yılında imtiyaz sahibi ve sorumlu müdürü olduğu *Trakya'da Yeni Işık* isimli yerel gazeteyi çıkardı. 23 Ekim 1930 seçimlerinde ikinci defa Belediye Başkanı seçildi ve 7 Temmuz 1934 yılına kadar memleketine hizmet etti. Modern belediyeciliği anlayan ve uygulayanların başında gelen S. Şevket Bey'in Belediye başkanlığı yaptığı yıllardaki hizmetlerinden bazıları Buz Fabrikası, Elektrik Fabrikası, Arastanın, Mihaloğlu Hızır Bey Caminin önü ve Cumhuriyet Meydanı'nın açılması, Mezbahanın açılması sayılabilir.

1 Haziran 1936-23 Ocak 1937 tarihleri arasında Kırklareli Arazi Tahrir Komisyonu Reisliği; 30 Mayıs 1938-5 Ocak 1940 Çanakkale Seferberlik Müdürlüğü; 8 Ocak 1940-27 Ekim 1941 Edirne Seferberlik Müdürlüğü; 1 Kasım 1941-28 Mart 1946 Afyon Seferberlik Müdürlüğü; 8 Nisan 1946-21 Haziran 1947 Bursa Seferberlik Müdürlüğü görevlerinde bulundu. Bursa Seferberlik Müdürü iken 21 Haziran 1947 tarihinde vefat eden S. Şevket Bey Emir Sultan Cami Mezarlığına defnedildi. Vefatından sonra S. Şevket Bey'e ait 72 belge eşi Fevricihan Hanım ve oğlu A. Erdoğan Bey tarafından 1954 Yılında Türk İnkılap Tarihi Arşivine bağışlandı.

Millî Mücadele Dönemi'nde ve Kırklareli Belediye Başkanlığı sırasındaki hizmetlerinden dolayı 10 Şubat 1955 tarihinde Kırklareli Belediye Meclisince yapılışında emeği geçen parka *S. Şevket Dingiloğlu Parkı* adı verildi. Parkın yeri 19 Temmuz 1991 tarihinde de Eski Eserler ve Müzeler Genel Müdürlüğü Doğan ve Kültürel Varlıkları Koruma Envanterine alınarak 21.11.1991-117 toplantı tarih ve 21. 11. 1991-107 karar ile II. Derece Sit alanı olarak tescil edildi.

Türkan Dingiloğlu Doğruöz

KAYNAKÇA

Arşiv Belgeleri

DİNGİLOĞLU, S. Şevket, **İçişleri Bakanlığı Memurlara Mahsus 4336 No'lu Sicil Karnesi.**

TBMM Zabıt Cerideleri, C. XXV, Ankara 1980.

TİTE, 134/ 20.

TİTE, 95/ 23.

TİTE, 95/ 5.

TİTE, 95/ 5-17.

TİTE, 95/8.

TİTE, 95/15.

TİTE, 95/ 8.

TİTE, 40/ 9.

TİTE, 40/20.

TİTE, 40/33.

Telif Eserler

BIYIKLIOĞLU, Tevfik, **Trakya'da Milli Mücadele**, TTK Yayını, C I, Ankara 1992.

DURSUNKAYA, Ali Rıza, **Kırklareli Vilayetini Tarih, Coğrafya, Kültür ve Eski Eserler Yönünden Tetkik**, C 1, Yeşilyurt Basımevi, Kırklareli 1948.

DOĞRUÖZ, V. Türkan, **Milli Mücadelede Yıllarında Kırklareli**, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul 2021.

DOĞRUÖZ, V. Türkan, **Türkiye'nin Sıhhi-i İctimâi Coğrafyesi Kırkilise (Kırklareli Vilayeti) 1925**, Kırklareli Üniversitesi Basımevi, Kırklareli 2016.

Eski Harfli Süreli Yayınlar Kataloğu, C.1, Kültür Bakanlığı Yayını, Ankara 1987.

GÜNER, Zekai, **Trakya-Paşaeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti'nin Kuruluşu ve Faaliyetleri (1 Aralık 1921-13 Mayıs 1920)**, Yükseköğretim Kurulu Matbaası, Ankara 1998.

SARIHAN, Zeki, **Kurtuluş Savaşı Günlüğü**, C. III, TTK Yayınları, Ankara 1995.

YOLAGELDİLİ, M. Kasım, BULUT, Cengiz, **Trakya Paşaeli Müdafa-i Hukuk Cemiyeti Kurucularından Kasım Yolageldili (1874-1936)**, Seçil Ofset Matbaası, İstanbul 2019.

Gazeteler

Alemdar, 26 Temmuz 1920; 31 Temmuz 1920.

İkdam, 26 Temmuz 1920; 31 Temmuz 1920; 20 Haziran 1921.

İleri, 23 Haziran1920; 11 Teşrin-i Sani (Kasım) 1922.

Tevhid-i Efkâr, 11 Teşrin-i Sani (Kasım) 1922.

Trakya Paşaeli, 15 Temmuz 1919.

Trakya'da Yeni Işık, 23 Temmuz 1926.

Makaleler

DOĞRUÖZ, V. Türkan, "Kırklareli Belediye Başkanı Süleyman Şevket Dingiloğlu'nun Biyografisi ve Milli Mücadeleye Katkıları", **Milli Mücadelenin 100. Yılına Armağan**, Editörler Prof. Dr. İlker Alp-Doç. Dr. Nurten Çetin, Trakya Üniversitesi Matbaası, Edirne 2019.

Karal, Enver Ziya, " Tefik Bıyıklıoğlu'nun Trakya'da Milli Mücadele Adlı Eseri Hakkında", **Bellekten**, C XX, Ankara 1956, s. 175-200.

23/11/2024 tarihinde <https://ataturkansiklopedisi.gov.tr/bilgi/suleyman-sevket-dingiloglu-1886-1947/?pdf=6182> adresinden erişilmiştir